

# Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

## HERMES COMUNICACIONS SA

**President Editor:** Joan Vall Clara.  
**Comercial:** Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.  
**Administració:** Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

**Consell de lectors:** Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a [conselllectors@elpuntavui.cat](mailto:conselllectors@elpuntavui.cat). Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

## Keep calm

Eva Pomares

## Persistències i bloquejos



Colpegen les fotografies de Carme Forcadell i Dolors Bassa, sortint ahir per primera vegada de les presons de Mas d'Enric i Puig de les Basses. Impressiona el rostre i el posat de serenor de la presidenta del Parlament. La determinació que expressa el seu "Persistim", piulat a les xarxes per Forcadell; i el "Seguim!" de l'exconsellera. Aquestes dues polítiques surten unes hores de la presó a tenir cura de familiars, que per cert també és una feina, imprescindible socialment. Fora de les presons, han d'ajustar les activitats exclusivament al que se les ha autoritzat des de les juntes de tractament dels centres penitenciaris. Les polítiques preses i els seus companys segueixen així complint una condemna mitjançant una mesura, que s'aplica a uns 500 presos a Catalunya. No són "semillieres", com enganyosament s'afanyen a escampar alguns mitjans espanyols. Un cop més, es pretén dificultar qualsevol solució política al conflicte i, de passada i si es

Davant un PP que no els donarà treva, els socialistes sols poden fer-hi front també amb persistència, determinació i valentia

pot, complicar la vida als represaliats independentistes i al nou govern espanyol. Casualitats, són unes imatges de dignitat i coratge des de les presons el mateix dia de la reunió entre el president espanyol, Pedro Sánchez, i el líder de l'oposició, Pablo Casado. Per si al socialista li quedava algun dubte, el PP no li pensa donar ni aigua, aquesta legislatura. Previsiblement, dispararà contra tota iniciativa del govern de coalició, exhibint el mode *martillo de herjes* tan estimat per la dreta espanyola quan no governa. Un PP que persegueix mantenir el bloqueig polític i que també posarà tots els impediments al que pugui sorgir de la taula de diàleg amb Catalunya. I armat amb l'alta judicatura de l'Estat per garantir els seus interessos, els del PP –ara menys que mai– no passen per la reforma del caducat Consell General del Poder Judicial. Un bloqueig complicat de desfer en l'àmbit judicial, però enfront del qual els socialistes sols poden fer-hi front també amb persistència, determinació i valentia. I evitant que el rumb el marquin les dretes.



## La vinyeta

Fer



## Ombres d'hivern

Imma Merino

## Un delit operístic

El programador i crític musical Luis Polanco, un basc que, jo que recordi, en català només deia "adeu" havent viscut bona part de la seva vida a Barcelona, volia com a subdirector del festival de Peralada que aquest produís i estrenés cada any una òpera amb un llibret en llengua catalana. Tenia present que una llengua minoritària com el txec havia entrat en bona part dels grans teatres a través de les òperes de Janáček. Mentre es preparava el muntatge de l'òpera *1714* a l'estiu del 2004, em comentava: "Si se'n fa una cada any, alguna serà boníssima i aleshores el català se sentirà al Met de Nova York." Malauradament, Polanco va morir dos anys després i, a banda d'altres circumstàncies, es va perdre l'impuls (i aquell entusiasme tan propi d'ell) per produir noves òperes en català a Peralada. De tant en tant, però, el festival n'acull alguna, com és el cas dels *Diàlegs de Tirant e Carmesina*, una òpera de cambra composta per Joan Magrané que s'hi va estrenar l'estiu passat i que aquest cap de setmana s'ha representat al Foyer del Liceu, al qual, es-

“La brevetat de l'òpera 'Diàlegs de Tirant e Carmesina' no produeix insatisfacció. En tot cas, un desig de més

sent el gran teatre i públic d'òpera a Catalunya, se li podria exigir una més gran implicació en la nova creació operística. El cas és que tant el festival com el Liceu donen suport al muntatge com a coproductors, però la producció és de l'Òpera de Butxaca i Nova Creació, que va fent una feina importantíssima.

Havent assistit a una de les representacions al Liceu, em pregunto per què el *Tirant lo blanc* no ha inspirat abans una òpera tenint a bastament

elements semblants als d'altres obres que han fornit la tradició operística: amor i èpica, en el seu cas travessats per la ironia. No em queda espai per especular-hi perquè, amb el que em resta, vull expressar la meua admiració per la composició de Magrané, d'una contemporaneïtat amb inspiració medieval; per la brillant adaptació dels passatges corresponents de la novel·la de Joanot Martorell realitzada per Marc Rossich, també director d'escena; pel treball dels cantants (Josep Maria Olivé/Tirant, Isabella Gaudí/Carmesina i Anna Alàs, que tant encarna la Viuda Reposada com Plaerdemavida) i dels sis músics dirigits per Francesc Prat. L'amor, al "Tirant", és sublim i alhora rabiosament físic. Ajornada la seva consumació, quan arriba, no exempta de la violència del cavaller, Carmesina lamenta: "E ço es lo que tan desitjava? Per la brevetat de tan poc delit..." La decepció de l'amor (o potser n'hauríem de dir del sexe) a la qual ens resistim. La brevetat d'aquesta òpera, però, no produeix insatisfacció. En tot cas, un desig de més.